

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/334/2017
Identifikačné číslo spisu: 2214202397
Dátum vydania rozhodnutia: 30.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2214202397.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 12C/107/2014, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/75/2015-89, 9Co/76/2015 z 8. decembra 2015, vo výroku potvrdzujúcom uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12C/107/2014-61 z 30. októbra 2014, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .

II. Žalovaná m á voči žalobkyni n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dunajská Streda (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 12C/107/2014-61 z 30. októbra 2014 uložil žalobkyni, aby v lehote 3 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,- eur s tým, že poplatok je vyrubený podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej aj „zákon o súdnych poplatkoch“).

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) druhou výrokovou vetou rozsudku č. k. 9Co/75/2015-89, 9Co/76/2015 z 8. decembra 2015 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 219 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). Námietky žalobkyne uvádzané v odvolaní vyhodnotil ako nedôvodné. Poukázal na skutočnosť, že poplatková povinnosť v odvolacom konaní sa spravovala znením zákona o súdnych poplatkoch účinným v čase podania odvolania (dňa 13. októbra 2014), podľa ktorého sa na konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodenie od súdnych poplatkov nevzťahovalo. Výkonom poplatkového úkonu (podaním odvolania proti rozsudku) tak vznikla žalobkyni poplatková povinnosť podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov.

3. K námietke vzťahujúcej sa k prechodnému ustanoveniu § 18ca zákona o súdnych poplatkoch k úpravám účinným od 1. októbra 2012 odvolací súd uviedol, že žalobkyňa je ako subjekt, ktorý odvolanie podal, poplatníkom podľa ust. § 2 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch. V prípade podania odvolania vzniká poplatková povinnosť až podaním odvolania (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch). Preto ak bolo odvolanie podané po 30. septembri 2012, aj keď konanie na súde prvej inštancie začalo pred týmto dátumom, použije sa na poplatkovú povinnosť v odvolacom konaní právny stav účinný po 30. septembri 2012. Podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov v znení účinnom od 1. októbra 2012 sa zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom platí súdny poplatok vo výške 20,- eur. Ak je stanovená sadzba za konanie, myslí sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá aj v odvolacom konaní vo veci samej (§ 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch). Súd prvej inštancie postupoval správne, keď vyrubil žalobkyni súdny poplatok za odvolanie podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 20,- eur.

4. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, pretože súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Žiadala preto napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

5. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 5. mája 2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

7. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolatelky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

8. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/23/2015, 14XCdo/41/2015, 14XCdo/28/2016, 14XCdo/37/2016, 14XCdo/51/2016. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (ust. § 452 ods. 1 CSP).

9. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej dovolateľkou (ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v ust. §

237 ods. 1 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z ust. § 239 OSP, dovolací súd podľa ust. § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

11. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.